

[Kirsten Jacobsen]

som regeringen tiltrådte omkring den 1. februar og boligpriserne og omsætningen stadig går den forkerte vej, er det et klart udtryk for, at befolkningen ikke fæster lid til de garantier, som regeringen i forblommede vendinger kommer med.

Derfor mener vi i Fremskridtspartiet, at boligejerne og Folketinget har krav på at se på tryk, hvad regeringen vil. Hvad er det for gaver eller regninger, regeringen vil sende til boligejerne i forbindelse med en kommende skatte-reform?

Jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Estrup, at antallet af afholdte tvangsauktioner i 1990 ifølge oplysninger fra Danmarks Statistik var 14.262, og på trods af milliardhjælpepakker var antallet af afholdte tvangsauktioner i 1992 10.646. Hr. Jørgen Estrup, det er ikke en halvering, det er meget, meget mindre. De tal, hr. Jørgen Estrup prøver at overbevise Folketinget med, er ikke i overensstemmelse med sandheden.

Anden næstformand (Grove):

Der er en del støj fra de forhandlinger, der foregår i folketingssalen.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg har en bemærkning til hr. Peter Brixtofte – hvis hr. Peter Brixtofte har tid et øjeblik.

Hr. Peter Brixtofte gav udtryk for, at den første pind i den dagsorden, han er medfor-slagsstiller til, ville være udtryk for en uændret lejeværdi. Det er ikke rigtigt, hr. Peter Brixtofte. Skatteåret 1992 er vel indkomståret 1990, og derfor ville konsekvensen være et umiddelbart meget betydeligt provenutab.

Det er kun en teknisk oplysning for at sikre, at hr. Peter Brixtofte ikke har misforstået situationen, så han stemmer for en anden dagsorden end den, der er foreslået.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg synes, at jeg til sagens afklaring er nødt til at sige, at den omstændighed, at hr. Jørgen Estrup og jeg har forskellig opfattelse af lejeværdi og rentefradragsret, ikke har noget som helst at gøre med, hvad man kan forvente der kommer til at ligge i regeringens forslag. Det, der kan forventes at ligge i regeringens forslag, er det, der står i regeringsgrundlaget, og deri er

der givet boligejerne en mere håndfast garanti end i nogen tidligere erklæring. Der er ikke tvivl om, at det bliver resultatet af det, regeringen lægger frem.

Så kunne jeg lide at spørge, om ikke SF kunne tænke sig at foreslå den 5. juni i stedet for den 1. juni. Jeg synes, det er en mere festlig dato. Kan regeringen ikke få lov at vente til den 5. juni? Man kunne da overveje det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg kan helt bekræfte, hvad hr. Erhard Jakobsen siger. Selvfølgelig er det regeringsgrundlaget, der er det afgørende. Det er der ikke nogen tvivl om. Jeg opfatter i øvrigt heller ikke vores udtalelser som vidt forskellige, men det er klart, at når man får en underlødige argumentation, er man nødt til at trække den ud til det yderste, så man kan se, hvor underlødige den er. Det er det, der er sket i dag.

Så vil jeg blot sige til hr. Peter Brixtofte, at der var mange undskyldninger i forklaringen på, hvorfor man ikke kunne bruge regeringens dagsorden. Når hr. Peter Brixtofte henviser til, at der ikke står noget om loft over lejeværdien, må man spørge hr. Peter Brixtofte, hvorfor den regering, som hr. Peter Brixtofte som medlem af Venstres gruppe var støtte for i 1990, ikke fremsatte det forslag. Det havde dog været nemt at fremsætte det forslag i 1990. Jeg synes, det illustrerer lidt af, hvordan man har forskellige synspunkter, når man er i regering, og når man er i opposition.

I øvrigt er jeg helt enig i hr. Erhard Jakobsens forslag om datoen. Jeg synes, det er en smuk dato.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Erhard Jakobsen, det kan godt være, Centrum-Demokraterne mener, at der er givet boligejerne mere end håndfaste garantier i regeringsgrundlaget, men det, der er vigtigt, er, hvordan boligejerne opfatter garantierne. Hvis boligejerne opfattede garantierne som så håndfaste, som hr. Erhard Jakobsen giver udtryk for, ville det have medført, hr. Erhard Jakobsen, at der var kommet ro og stabilitet på boligmarkedet og der var kommet omsætning i gang.